

det till systemet fogade villkoret att skatten icke må nedbringas till lägre belopp än som motsvarar den skatt som skulle ha utgått å 50 % av den skattepliktiga förmögenheten.

Reduktionsregeln innebär att, om den skattskyldiges sammanräknade nettoinkomst understiger $1\frac{2}{3}$ procent av den skattepliktiga förmögenheten, någon ytterligare reduktion av förmögenhetsskatten inte erhålles. Att bestämmelsernas utformning i vissa fall icke medger den av statsmakterna avsedda begränsningen av den skattskyldiges totala skattebelastning är uppenbarligen en inte önskvärd konsekvens av bestämmelserna i fråga. Att så är fallet vitsordades av 1959 års bevillningsutskott i dess betänkande nr 23 över en motion i ämnet. Bestämmelserna kan i de individuella fallen leda till påtagliga orättvisor och få en rent konfiskatorisk effekt. Mot ett vid föregående riksdag motionsvis framfört förslag om ändring av bestämmelserna i ämnet invändes, att ett genomförande av förslaget skulle leda till att grunderna för förmögenhetsbeskattningen rubbades. Enligt vår mening bör en dylik ändring kunna genomföras utan rubbning av förmögenhetsbeskattningens grunder. Sålunda torde kunna fastställas sådana förutsättningar för reduktionen, vilka innebär att beskattningens syfte tillgodoses. Svårigheten med att skattereduktionen icke får drabba de kommunala skatterna torde också kunna undanröjas. För underlättande av förfarandet torde slutligen ytterligare böra övervägas att införa föreskrift av innehåll att regeln skall iakttas av skattemyndigheterna ex officio och att det icke som nu skall krävas särskild ansökan av den skattskyldige med kort preskriptionstid.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning av frågan om sådan ändrad avfattning av 1952 års förordning med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall, att den 80-procentiga reduktionsregeln vid inkomst- och förmögenhetstaxeringen blir effektiv.

Stockholm den 25 januari 1966

Gösta Jacobsson

Arvid Enarsson

N. Yngve Nilsson

Holge Ottosson

Nr 203

Av herr **Dahlén m. fl.**, *angående beskattningen av utomlands verksamma svenska forskare.*

(Lika lydande med motion nr 271 i Andra kammaren)

Stockholm i januari 1966

Olle Dahlén

Lennart Geijer

Axel Kristiansson

Henrik Åkerlund